

Правило 2) Нѣкои прилагателни се употре-
бляватъ само за лица, а не и за нѣща. Тѣй на
примѣръ, нѣ не можемъ да кажемъ: Seine Kinder
beweinten ihn mit **untröstlichen** Thränen; но трѣба
да се кажи: Seine Kinder waren **untröstlich**, und
beweinten ihn; дѣца-та му бѣхъ неутѣшими и го
оплаквахъ.

Правило 3) Ако по много прилагателни сто-
ятъ предъ едно съществително; то само двѣ-тѣ
послѣдни се съединяватъ съ съюзъ **und**. Н. п.:
Die große, schöne **und** herrliche Welt, голѣмий, хуба-
вий и лѣпий свѣтъ, Но ако сѣ поставени предъ съ-
ществително-то двѣ прилагателни, които иматъ едно
противоположно значеніе, то въ такъвъ случай, ни-
кога не може да се кажи: der arme, reiche und gute
Mann; но трѣба да се кажи: der arme **und** reiche
und gute Mann; сирѣчь, съюзъ **und** се повтаря врѣдъ.

Правило 4) За по голѣмъ ясность, и за да се
даде на израженіе-то по голѣма сила, стави се
предъ всяко едно прилагателно съюзъ **und**. Н. п.:
Ein zärtliches **und** mitleidiges **und** beständiges Herz;
едно нѣжно и сострадателно и постоянно сърце.
Нѣкога впрочемъ, за да се направи рѣчь-та по жи-
ва, изпуща се съюзъ **und**. Примѣръ: O tugendhafter,
mit den schönsten Gaben geschmückter Mann! о добро-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТЪРНОВО